

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 1 sierpnia 1922 r.

o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Łotwą.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Od dnia 15 sierpnia 1922 r. zaprowadza się wzajemną wymianę paczek pocztowych między Polską a Łotwą.

§ 2. W obrocie wzajemnym dopuszcza się paczki bez podanej wartości i paczki z podaną wartością do 1000 franków w zlocie.

§ 3. Waga paczek nie może przekraczać 10 klg. Rozróżnia się przytem paczki: do 1 klg. od 1 do 5 klg. i od 5 do 10 klg.

§ 4. Z obrotu wyklucza się paczki pospieszne i pilne, paczki ochronne, paczki za pobraniem i paczki bez pobierania opłat celnych i pocztowych.

§ 5. Do każdej paczki ma być dołączony 1 adres pomocniczy i 2 deklaracje celne.

§ 6. Paczki muszą być opłacane zgóry przy nadaniu.

Opłaty w łącznej kwocie do podziału między obydwu zarządy wynoszą:

a)

Waga paczek	Dla Polski		Dla Łotwy		Razem	
	Fr.	cs.	Fr.	cs.	Fr.	cs.
do 1 klg.		30	1	25	1	55
ponad 1 do 5 klg.		50	1	25	1	75
ponad 5 do 10 klg.		90	2	05	2	95

b) Przy paczkach z podaną wartością oprócz opłat wymienionych pod lit. a) pobiera się należność asekuracyjną za każde 300 franków lub część 300 franków 50 centymów w zlocie.

c) Ponadto za paczki z podaną wartością pobiera się ryczałtowo należność ekspedycyjną w kwocie 50 centymów w zlocie za każdą paczkę.

§ 7. W razie ubytku, uszkodzenia lub zaginięcia paczki wypłaca się odszkodowanie według zasad art. 16 konwencji madryckiej.

Za Tymczasowego Kierownika
Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

Dobrowolski